

Sygn. akt I C 593/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022r

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka – Midziak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 2022r w G.

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **B. (...)** *Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. w imieniu którego działa B. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w G.*

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

pozbawia wykonalności nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w dniu 4 lipca 2007 w sprawie o sygn. akt I Nc 18761/07, opatrzony sądową klauzulą wykonalności w dniu 16 listopada 2007r, w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2963,79 zł. za okres od dnia 17.11.2007r do dnia 31.12.2021r;

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2963,79 zł. za okres od dnia 17 listopada 2007r do dnia 28 maja 2018r;

nie obciąża powoda kosztami procesu;

nakazuje ściągnięcie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 260 zł. (dwieście sześćdziesiąt złotych) tytułem części opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód został zwolniony.

Sygnatura akt I C 593/20

UZASADNIENIE

Powód J. K. wniósł pozew przeciwko B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w G. w imieniu którego działa B. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w G. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. w dniu 4 lipca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt I Nc 18761/07 opatrzonych klauzulą wykonalności w dniu 16 listopada 2007 roku w całości.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że roszczenie stwierdzone wyżej wskazanym tytułem wykonawczym uległo przedawnieniu.

(pозew, k. 4, pismo powoda z dnia 22 czerwca 2020r., k. 14-15)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zaprzeczając, by roszczenie uległo przedawnieniu. Jak wskazano termin przedawnienia dla roszczenia stwierdzonego orzeczeniem sądu wynosi 10 lat, a jego bieg rozpoczął się w dniu 16 listopada 2007 roku. Roszczenie główne nie uległo przedawnieniu, gdyż bieg terminu przedawnienia był wielokrotnie przerywany na skutek złożenia przez poprzedniego wierzyciela wniosków o wszczęcie egzekucji

w sprawach o sygnaturach KM 30732/09 (postępowanie umorzone w dniu 22 kwietnia 2020r.), KM 30287/14 (postępowanie umorzone w dniu 2 września 2014r.) i KM 896683/15 (postępowanie umorzone w dniu 4 października 2018r.) prowadzonych przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli J. B.. Jednocześnie, pozwany podniósł, że zakresem powództwa opozycyjnego mogą być objęte tylko zdarzenia, które zaszły po wydaniu tytułu wykonawczego.

(odpowiedź na pozew, k. 56-59)

W toku postępowania pozwany uznał powództwo w części tj. w zakresie przedawnionych odsetek za okres od dnia 17 listopada 2007r. do 28 maja 2018r. liczonych od kwoty 2.963,79 zł w wysokości ustawowej.

(pismo procesowe pozwanego z dnia 28 maja 2021r., k. 86)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2007 roku (...) sp. z o.o. wniosła do Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. pozew przeciwko J. K. o zapłatę kwoty 2.963,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu z tytułu roszczeń z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

(dowód: pozew wraz z załącznikami, k. 1-4 akt sprawy Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. o sygnaturze I Nc 18761/07)

W dniu 4 lipca 2007r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 18761/07 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując J. K., aby zapłacił na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2.963,79 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 2 lipca 2007r. do dnia zapłaty oraz kwotę 117 zł tytułem kosztów procesu. Przedmiotowy nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 21 sierpnia 2007 roku.

(dowód: nakaz zapłaty, k. 9 akt sprawy Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. o sygnaturze I Nc 18761/07, zarządzenie z dnia 16 listopada 2017r., k. 11 tamże)

Przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 16 listopada 2007 roku.

(dowód: pismo Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w W. D. K. z dnia 19 listopada 2021 roku, k. 136-136v, kopia tytułu wykonawczego, k. 148-148v)

Na podstawie wyżej wskazanego tytułu wykonawczego i wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w W. J. B. prowadził przeciwko dłużnikowi J. K. postępowania egzekucyjne o sygnaturach akt:

- Km 30732/09 - umorzone postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2010 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 4 maja 2009r. zostało dłużnikowi doręczone w dniu 28 maja 2009r.);

- Km 30287/14 - umorzone postanowieniem z dnia 2 września 2014 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 7 lutego 2014r.);

- Km 896683/15 - umorzone postanowieniem z dnia 4 października 2018 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 17 marca 2016r.).

(dowód: pismo Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w W. D. K. z dnia 19 listopada 2021 roku, k. 136-136v, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 4 maja 2009r., k. 137v-138 wraz z dowodem doręczenia, k. 139, postanowienie z dnia 22 kwietnia 2010r., k. 140, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 7

lutego 2014r., k. 141v-142, postanowienie z dnia 2 września 2014r., k. 143, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 17 marca 2016r., k. 144v-145, postanowienie z dnia 4 października 2018r., k. 146 wraz z dowodem doręczenia, k. 147)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. o sygnaturze I Nc 18761/07 oraz na podstawie dokumentów przesłanych przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w W. D. K.. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrzył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Podkreślić bowiem należy, iż dokumenty w postaci tytułu wykonawczego, postanowień Komornika w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego, a także pozostałych pism sporządzonych przez Komornika mają charakter dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 kpc i korzystają z domniemania autentyczności i zgodności z prawdą wyrażonych w nim oświadczeń, których żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 252 kpc. Ponadto, za w pełni wiarygodne Sąd uznał także powołane w ustaleniach stanu faktycznego dokumenty prywatne jak pozew złożony w sprawie I Nc 18761/07. Żadna ze stron nie zaprzeczyła bowiem prawdziwości tychże dokumentów, zaś Sąd z urzędu nie dopatrzył się żadnych okoliczności mogących wzbudzać wątpliwości co do ich autentyczności.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 840 § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia. Jak wskazuje się w orzecznictwie podstawą pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego orzeczenie sądowe nie mogą być takie okoliczności faktyczne, które zostały pominięte w postępowaniu rozpoznawczym jako spóźnione, albo nie zostały w ogóle zgłoszone. Podstawę do uwzględnienia powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 kpc mogą dawać tylko takie zdarzenia, które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego albo po zamknięciu rozprawy, po której wydano tytuł egzekucyjny i jednocześnie na skutek których zobowiązanie objęte tytułem wygasło. Są to wszelkie zdarzenia wywołujące taki skutek na gruncie prawa cywilnego materialnego (np. spełnienie świadczenia, potrącenie, odnowienie, przyjęcie innego świadczenia przez wierzyciela w zamian za objęte tytułem, niemożność świadczenia, zwolnienie z długu). Ponadto są to wszelkie zdarzenia wywołujące na gruncie prawa cywilnego taki skutek, że zobowiązanie objęte tytułem nie może być egzekwowane (np. przedawnienie, odroczenie terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty) (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2019 roku, I ACa 379/18, L.).

W niniejszej sprawie powód oparł swoje powództwo na przedawnieniu roszczenia objętego tytułem wykonawczym. Zważyć należy, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu art. 125 § 1 kc roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat. Obecny kształt terminu przedawnienia o jakim mowa w art. 125 kc jest rezultatem nowelizacji kodeksu cywilnego dokonanej ustawą z dnia 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104). Zważyć należy, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy zmieniającej, do roszczeń już istniejących, a jeszcze nieprzedawnionych w dniu jej wejścia w życie (9.7.2018 r.), stosuje się przepisy Kodeksu w ich nowym brzmieniu. Oznacza to, że w odniesieniu do tych roszczeń terminy wynoszące co najmniej 2 lata upływają na koniec roku kalendarzowego, zostają zatem z chwilą wejścia w życie ustawy przedłużone. Natomiast w myśl art. 5 ust. 2 ustawy z 13.4.2018 r. termin skrócony tą ustawą z 10 do 6 lat rozpoczyna bieg od dnia wejścia w życie nowelizacji (i upływa, w razie braku zdarzeń wpływających na jego bieg, z dniem 31.12.2024 r.). Gdyby jednak bieg dawnego terminu (10-letniego) był już na tyle zaawansowany, że ten dawny termin miałby upłynąć wcześniej niż po 6 latach od wejścia w życie nowelizacji, to przedawnienie następuje w tym dotychczasowym, wcześniejszym

terminie. Z użycia w art. 5 ust. 2 ZmKC z 13.4.2018 r. słów "przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu" wynika, że te terminy, których bieg rozpoczął się przed wejściem w życie ustawy i był na tyle zaawansowany, że przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienie nastąpiłoby wcześniej niż po 6 latach od jej wejścia w życie, nie przedłużają się do końca roku kalendarzowego (nie stosuje się do nich art. 118 zd. 2 KC) (por. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 10, Warszawa 2021, komentarz do art. 118 kc).. Zmiana przepisów ma taki skutek, że (przy założeniu, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia, jego zawieszenia itp.), jeśli rozpoczęcie biegu przedawnienia z art. 125 kc miało miejsce do 30.12.2014 r., termin oblicza się na podstawie dotychczasowych przepisów, tzn. wynosi on 10 lat i upływa w dacie dziennej, odpowiadającej dacie rozpoczęcia biegu przedawnienia. Jeżeli rozpoczęcie biegu terminu nastąpiło od 31.12.2014 r. do 8.7.2018 r., termin oblicza się na podstawie nowych przepisów z uwzględnieniem art. 5 ust. 2 ZmKC z 13.4.2018 r., czyli kończy on bieg na koniec roku po upływie 6 lat od 9.7.2018 r., tj. 31.12.2024 r. Jeżeli natomiast termin rozpoczął bieg od 9.7.2018 r., oblicza się go na podstawie nowych przepisów, czyli kończy on bieg na koniec roku po upływie 6 lat od początku biegu terminu (por. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 10, Warszawa 2021, komentarz do art. 125 kc).

W ocenie Sądu brak było podstaw do uznania, że roszczenie główne stwierdzone prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 4 lipca 2007r. r. uległo przedawnieniu. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 kpc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jak wskazuje się w orzecznictwie czynnością przerywającą bieg przedawnienia jest m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz wniosku o wszczęcie egzekucji (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 28 stycznia 2014r., I ACa 948/13, L.). W niniejszej sprawie nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 16 listopada 2007 roku i od tego momentu rozpoczął się bieg terminu przedawnienia. W 2009 roku wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji, co przerwało bieg terminu przedawnienia. Postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą Km 30732/09 zostało wszczęte nie później niż w dniu 4 maja 2009r. (vide: data zawiadomienia dłużnika o egzekucji). Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2010 roku postępowaniem zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia Komornika termin przedawnienia zaczął biec na nowo. Kolejną czynnością, która przerwała bieg terminu przedawnienia było złożenie przez wierzyciela nowego wniosku egzekucyjnego, co nastąpiło nie później niż w dniu 7 lutego 2014r. Postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą Km 30287/14 zostało umorzone postanowieniem Komornika z dnia 2 września 2014 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ostatnia czynność, która przerwała bieg terminu przedawnienia miała miejsce nie później niż w dniu 17 marca 2016r. W tej dacie poprzedni wierzyciel złożył bowiem kolejny wniosek o wszczęcie egzekucji. Podobnie, jak poprzednie postępowania, również to prowadzone pod sygnaturą Km 896683/15 zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji na mocy postanowienia z dnia 4 października 2018 roku. W judykaturze wskazuje się, że umorzenie postępowania egzekucyjnego z przyczyny jego bezskuteczności powoduje wprawdzie uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, jak o tym stanowi art. 826 kpc, ale nie niweczy skutku w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, do której dochodzi przez fakt skutecznego złożenia wniosku egzekucyjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2017r., V CSK 484/16, L.). Jak wynika z powyższego pomiędzy poszczególnymi czynnościami nie upłynął okres dłuższy niż 10 lat (czynności te miały miejsce pod rządami poprzedniej ustawy). Od umorzenia ostatniego postępowania egzekucyjnego do chwili obecnej nie upłynął jeszcze okres 6 lat. Zaznaczyć przy tym należy, że zmiana uprawnionego w toku przedawnienia nie wpływa na długość terminu ani jego bieg (por. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 10, Warszawa 2021, komentarz do art. 118 kc). W związku z powyższym należało uznać, że roszczenie główne nie uległo przedawnieniu.

Natomiast, częściowo przedawnieniu uległo roszczenie w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej tj. od kwoty 2.963,79 zł. Zgodnie z art. 125 kc jeśli roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat. Jak wskazuje się w orzecznictwie roszczenie o zapłatę odsetek wymagalnych po wydaniu wyroku podlega przedawnieniu na zasadach ogólnych dotyczących roszczeń okresowych, czyli w okresie trzech lat (por. wyrok SN

z 12 lutego 2015, IV CSK 272/14, L.; wyrok SN z 20 maja 2015, I CNP 28/14, L., wyrok SN z 12 maja 2016 r., IV CSK 528/15, L.). W myśl natomiast art. 118 kc koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego. Analizując kwestię przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek wymagalnych po wydaniu nakazu, należało mieć na względzie, iż od chwili umorzenia ostatniego postępowania egzekucyjnego tj. od dnia 4 października 2018r. termin przedawnienia zaczął biec na nowo. Pozwany nie wykazał, aby po umorzeniu egzekucji dokonał jakiegokolwiek czynności, która ponownie przerwałaby bieg terminu przedawnienia, natomiast w toku niniejszego postępowania uznał powództwo w zakresie przedawnionych odsetek od dnia 17 listopada 2007r. (data nadania klauzuli wykonalności) do 28 maja 2018r. Sąd miał jednak na względzie, że skoro w okresie trzech lat od zakończenia postępowania egzekucyjnego wierzyciel nie podjął żadnej czynności, która przerwałaby bieg terminu przedawnienia, to uwzględniając aktualne brzmienie przepisu art. 118 kc należało uznać, że przedawnieniu uległo roszczenie o odsetki wymagalne do końca roku kalendarzowego 2021. W związku z powyższym, na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc, Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od należności głównej za okres od dnia 17 listopada 2007 roku aż do 31 grudnia 2021 roku. Natomiast w pozostałym zakresie, na mocy wyżej wskazanego przepisu a contrario, powództwo podlegało oddaleniu.

Na mocy art. 333 § 1 pkt 2 kpc w zakresie w jakim pozwany uznał powództwo tj. w zakresie dotyczącym odsetek za okres 17 listopada 2007r. do 28 maja 2018r. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu z uwagi na jego szczególną sytuację majątkową i osobistą. Powód odbywa karę pozbawienia wolności i nie posiada żadnych dochodów, oszczędności, ani żadnego innego wartościowego majątku. W niniejszej sprawie powód był zwolniony od kosztów sądowych.

Natomiast, na mocy art. 100 kpc w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 1, art. 8 ust.1 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego, w stosunku w jakim uległ w niniejszym sporze (52 %), na rzecz Sądu Rejonowego – Skarbu Państwa w G. część opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód został zwolniony. Całość opłaty wynosiła 500 zł.